_WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

_Ruszyła kolejna edycja cyklu wykładów otwartych połączona z Dniami Otwartymi w ramach Programu *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem*

30 listopada 2015 r. na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego po raz kolejny, w ramach Programu *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem*, odbył się Dzień Otwartych Drzwi. Tym razem gościliśmy przedstawicieli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Wydział Ekonomii i Zarządzania reprezentowali Dziekan Wydziału prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz, koordynator Programu dr hab. inż. Piotr Kułyk, prof. UZ oraz dr inż. Mariola Michałowska. Natomiast z ramienia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych obecni byli: rzecznik prasowy zielonogórskiego oddziału - Agnieszka Kazoń oraz specjalista zakładający profile na Platformie Usług Elektronicznych - Aurelia Kowalczuk. Program *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem* reprezentowała Marta Gruszczyńska - Koordynator Regionalny Programu. Podczas Drzwi Otwartych studenci mogli zasięgnąć informacji o Platformie Usług Elektronicznych (PUE), czyli zestawie nowoczesnych usług dla wszystkich klientów ZUS. Odwiedzający mieli możliwość zapoznania się z najważniejszym jego elementem, tj. portalem internetowym pue.zus.pl, dzięki któremu można załatwiać większość spraw związanych z ubezpieczeniami społecznymi bez wychodzenia z domu. Portal PUE pełni też rolę elektronicznej skrzynki podawczej ZUS. Odwiedzający mogli zalogować się do systemu i utworzyć własne konto, uzyskując w ten sposób dostęp do bieżących informacji o wpływających składkach na ubezpieczenie emerytalne i zdrowotne. W drugiej części spotkania odbył się wykład dla studentów poprowadzony przez Agnieszkę Kazoń i Kierownika Referatu Beatę Leszyk. W trakcie wykładu Prelegentki przedstawiły istotę ubezpieczeń społecznych oraz rolę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Studenci dowiedzieli się od czego uzależniona jest wysokość emerytury, kiedy będą mogli na nią przejść, a także jak istotne jest dbanie o poprawność zapisu na indywidualnym koncie

ZUS i kontrolowanie wpłat na konto emerytalne. Ponadto, w trakcie wystąpienia porównano system emerytalny w Polsce do innych krajów Unii Europejskiej. Przekazano również informacje o drugim co do wielkości wypłacanym świadczeniu, czyli rencie, a także uprawnieniach jakie powinna spełniać osoba, która ubiega się o takie świadczenie. W dalszej części wykładu poruszone zostały kwestie dotyczące kosztów związanych z prowadzeniem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W najbliższym czasie odbędą się kolejne spotkania z cyklu *Nowoczesne Zarządzanie Biznesem*, na które serdecznie zapraszamy. Przedstawiciele Wydziału Ekonomii i Zarządzania zachęcają do odwiedzania strony internetowej Wydziału i śledzenia na bieżąco informacji o nadchodzących wydarzeniach.

Mariola Michałowska

_WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

_KONFERENCJA WOJNA/POKÓJ – HUMANISTYKA WOBEC WYZWAŃ WSPÓŁCZESNOŚCI

W dniach 18-19 listopada ub. r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. *Wojna/pokój - humanistyka wobec wyzwań współczesności*, w której wzięło udział 60 osób z Polski i Ukrainy. Konferencja została zorganizowana przez Instytut Filozofii, Instytut Filologii Polskiej i Instytut Politologii Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego we współpracy z Państwowym Uniwersytetem im. Iwana Franki w Żytomierzu, Regionalnym Ośrodkiem Debaty Międzynarodowej, Fundacją Rozwoju Demokracji Lokalnej w Zielonej Górze.

Konferencję otworzył JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, a następnie głos zabrała prof. dr hab. Lilianna Kiejzik, dyrektor Instytutu Filozofii. Obrady plenarne poprowadzili dr hab. Jarosław Macała, prof. UZ i dr hab. Roman Sapeńko, prof. UZ, który jednocześnie pełnił rolę tłumacza tej części obrad.

W pierwszym dniu Konferencji szczególne zainteresowanie wzbudziły wystąpienia gości z Ukrainy, wygłoszone w kontekście obecnej sytuacji politycznej i międzynarodowej. Na pytania podczas dyskusji próbowała między innymi odpowiedzieć prof. Eliena Poliszczuk, przedstawiając sy-

tuację w swoim kraju jako metaforę wilka, który odgryza człowiekowi rękę, ten musi się z tym pogodzić, a potem z nim koegzystować. Było to niezwykle emocjonalne wystąpienie. Spotkało się z bardzo żywym przyjęciem, jak zresztą pozostałe wystąpienia, nie tylko gości z Ukrainy, ale też polskich uczestników Konferencji.

Drugi dzień Konferencji otworzyła debata pt. *Współczesne oblicza wojny*, którą poprowadziła Iwona Szablewska - dyrektor Regionalnego Ośrodka Debaty Międzynarodowej w Zielonej Górze. W charakterze panelistów wystąpili goście z Ukrainy: prof. Eliena Poliszczuk (Państwowy Uniwersytet w Żytomierzu) i prof. Nikołaj Brovko (Narodowa Akademia Muzyczna Ukrainy, Kijów) oraz z Polski: dr Rafał Kopeć (Uniwersytet Pedagogiczny im. KEN w Krakowie), dr Tomasz Klin (Uniwersytet Wrocławski) i dr Piotr Pochyły (Uniwersytet Zielonogórski). Dyskusja koncentrowała się na trzech aspektach:
1)konflikt na Ukrainie a współczesna wojna hybrydowa;
2)rosnące zagrożenie terroryzmem w Europie;
3)reakcja świata na działania tzw. Państwa Islamskiego.

Próbując zdefiniować wojnę hybrydową, prof. Brovko odniósł się do konfliktu na Ukrainie. Pojęcie wojny hybrydowej pojawiło się w obliczu braku zrozumienia tego co stało się na Ukrainie. Najważniejszym w tym konflikcie wydaje się być aspekt informacyjny. Zdaniem Profesora Brovko konflikt na Ukrainie, czy też konflikt w Syrii, zmierzają w stronę zimnej wojny z lat 60. i groźby zastosowania arsenału nuklearnego. Z kolei dr Kopeć odniósł się do pojęcia wojny hybrydowej w ujęciu polemologicznym, zastanawiając się czy uzasadnione jest tworzenie kolejnego nowego bytu. Cechą wyróżniającą konflikt na Ukrainie miałoby być regularne używanie przez Rosję wojsk bez oznaczeń państwowych. Ponadto Doktor Kopeć zwrócił się z pytaniem do gości z Ukrainy, jakie jest ich zdanie na temat zachowania broni nuklearnej na Ukrainie? Prof. Brovko stwierdził, że rezygnacja przez państwo ukraińskie z broni nuklearnej utrudnia obronę przed Rosją. Prof. Poliszczuk dodała natomiast, że przez długi czas, to ukraińscy specjaliści obsługiwali rosyjską broń nuklearną. Poza tym na Ukrainie miały pojawić się pociski typu „Tulipan" z elementami nuklearnymi.

Dr Klin natomiast rozważał kwestię braku broni nuklearnej na Ukrainie oraz wpływ tej kwestii na utratę bądź nie, Krymu. Ponadto, jak podkreślił, atak na Ukrainę nastąpił w momencie jej wewnętrznego osłabienia. Nadzieją na zmianę tej sytuacji są problemy gospodarcze Rosji (sankcje), ale jest to nadzieja niepewna, ponieważ jeśli Rosjanie zjednoczą się w obrębie rządu i prezydenta, mogą ją uratować. Wśród swojego społeczeństwa władze Rosji przedstawiają kraj jako ofiarę sankcji europejskich. Na koniec debaty głos zabrał dr Pochyły, który zauważył, że odcięcie państw posowieckich od najnowszej broni, to pewnego rodzaju zabezpieczenie ze strony Zachodu. Ponadto należy pamiętać, że nie każdy, kto występuje przeciwko władzy jest terrorystą, a każdy uśpiony konflikt można obudzić. Podsumowując, debatę zdominował problem Ukrainy, natomiast pozostałe aspekty zostały poruszone tylko częściowo. Konflikt ten uważany jest przez gości z Ukrainy za wojnę cywilizacyjną, ponieważ walka toczy się o strefy wpływu gospodarczego. Związane jest to z wyczerpywaniem się na świecie zasobów ropy (której zostało na 25 lat) i gazu (wyczerpie się za 40 lat) oraz ocieplaniem się klimatu. Poza tym są oni wdzięczni Polsce za wsparcie w dążeniu Ukrainy do demokracji. Polska jest dla Ukrainy wzorem, jak odzyskać utraconą wolność. Szczególnie ważne jest hasło „Za naszą i waszą wolność".

Po debacie trwały obrady w sekcjach.

Sekcja literaturoznawcza wpisana w plan zielonogórskiej konferencji zaowocowała w tematy z pogranicza beletrystyki i reportażu. Temat wojny i pokoju podejmowała niejedna dziedzina nauki. Literaturoznawstwo jest jednak jednym z najdonioślejszych dowodów na ogrom literackiej pracy nad przepracowaniem zjawisk zorientowanych wokół topiki wojennej. Reportaże Wojciecha Jagielskiego, proza Piotra Guzego i Sylwii Hutnik, rozważania nad problematyką korespondencji wojennej, to tylko niektóre tematy, nad którymi obradowano w tym konferencyjnym aspekcie badawczym. Jak się potwierdziło, konstruowane fabuły niosą ze sobą, wyjątkowe w kontekście badań historiozoficznych i geograficznych, spostrzeżenia i dyskursy. Literatura wo-

jenna, która łączy perspektywę dziennikarską, historyczną i stricte literacką umożliwia ogląd o znacznie silniejszym ilorazie estetycznym, a przez to samo jest kopalnią oryginalnych konstrukcji narracyjnych. Refleksja nad poetyką „wojenną" natomiast może śmiało wejść w interakcje badawcze z pozostałymi, faktograficznymi źródłami jako poznawczo interesujący, uzupełniający i pojemny korelat znaczeń.

Sekcja politologiczna w pierwszej części skupiła się na zagadnieniach współczesnej geopolityki. Temat ten zdominował obrady, ponieważ przedstawione referaty poruszały przede wszystkim problem pojmowania współczesnej geopolityki, jak i jej zadania w obecnej sytuacji politycznej. Poza tym nie zabrakło odwołań do strony teoretycznej zagadnienia. W części popołudniowej referenci, zarówno w swoich wywodach jak i w dyskusji, skupili się na różnych podejściach do wojny. Pomiędzy rozważaniami o postawach polityków wobec wojny i odniesień do niedawnych zamachów we Francji, pojawiły się również rozważania na temat przyszłej, ewentualnej trzeciej wojny światowej oraz niezbyt często poruszany wątek wojny pogodowej. W bezpośredniej dyskusji jednak na plan pierwszy wysunął się problem terroryzmu i ewentualnej przyszłości Europy po francuskiej tragedii.

W sekcji filozoficznej referenci dyskutowali nie tylko o poglądach wybranych myślicieli takich jak Albert Schweitzer, Leszek Kołakowski, Piotr Kropotkin i Michał Bakunin, ale także o metafilozoficznych, metodologiczno-heurystycznych i historyczno-filozoficznych aspektach wojny i pokoju.

Ostatnią sekcją była sekcja: *Wojna w kulturze popularnej*. Interesujące były tutaj rozważania między innymi o wizualnych praktykach wojny w modernizmie i postmodernizmie, o obrazach wojny i bitew w sztuce. Następnie dyskutowano o możliwości kodeksów etycznych w zastosowaniu do robotów bojowych, różnych typach gier komputerowych będących ściśle powiązanych z tematyką wojenną, o kontekstach kulturowych posługiwania się bronią, o relacjach ludzkie ciało – narzędzie wojenne. A także o potrzebach współczesnego człowieka w obliczu postępującej technicyzacji i cyfryzacji.

Organizatorzy i uczestnicy tego spotkania jednomyślnie stwierdzili, że konferencja nt. W*ojna/pokój - humanistyka wobec wyzwań współczesności* powinna być konferencją cykliczną i odbywać się co 2 lata.

Anna Droś, Ewa Świętek, Natalia Wojcieszak

„Kultura nie tylko literacka", czyli interdyscyplinarne refleksje na temat myśli Jana Pawła II

W dniach 4-5 listopada 2015 r. w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się konferencja naukowa Kultura nie tylko literacka. *W kręgu myśli Karola Wojtyły - Jana Pawła II*, którą Honorowym Patronatem objął Rektor UZ prof. zw. dr. hab. inż. Tadeusz Kuczyński. Głównymi organizatorkami konferencji były dr hab. Dorota Kulczycka, prof. UZ, dr hab. Anastazja Seul oraz mgr Elżbieta Gazdecka z Zakładu Teorii Literatury i Krytyki Literackiej. Konferencja miała charakter interdyscyplinarny, a wygłoszone referaty oscylowały m.in. wokół tematów językoznawczych, historycznoliterackich, medycznych, etycznych czy współczesnych mediów.

Konferencja rozpoczęła się 4 listopada, a więc w dniu imienin Karola Wojtyły. Pierwszą sesję, która przybliżyła nam postać i myśl Jana Pawła II, otworzyła swoim referatem prof. dr hab. Mirosława Oładkowska-Kuflowa z lubelskiego KUL. Prelegentka przybliżyła słuchaczom młodzieńcze lata Karola Wojtyły oraz wskazała na szczególną rolę postaci Brata Alberta w jego życiu. Drugi referat, wygłoszony przez dr hab. Ewę Krawiecką z UAM w Poznaniu, traktował o memach interetowych, w których postać Jana Pawła II potraktowana jest jako stale ewoluujący element współczesnej komunikacji. Przedstawicielka Uniwersytetu Zielonogórskiego, dr hab. Ewa Kobyłecka, zamknęła tę część obrad, mówiąc o uniwersalnym charakterze myśli Jana Pawła II o człowieku i wychowaniu. Po interesującej dyskusji i krótkiej przerwie kawowej głos zabrała dr hab. Anna Kozłowska z Uniwersytetu Kardynała Stanisława Wyszyńskiego w Warszawie, która przedstawiła rękopis *Wigilii wielkanocnej 1966* udowadniając, że jej autor to nie tylko twórca natchniony, ale również intelektualista oraz że utwór cechuje jedność natchnień i znaczeń. Kolejny referat wygłosiła lic. Anna Napłocha z Uniwersytetu Zielonogórskiego, mówiąca o obrazach miłości, czyli funkcjonowaniu pojęć eros, agape i philia w wybranych utworach Karola Wojtyły, m.in. *Przed sklepem jubilera i Miłość i odpowiedzialność*. Jako kolejna wystąpiła dr Izabela Rutkowska (UZ), która omówiła leksem 'miłosierdzie' w encyklice Jana Pawła II *Dives in misericordia*. Ostatnią prelegentką była dr Sylwia Zydek z Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, prezentująca list do rodzin *Gratissimasane* Jana Pawła II jako wciąż aktualne wezwanie. Po przerwie obia-

PROF. DR HAB. MIROSŁAWA OŁDAKOWSKA-KUFLOWA (KUL, LUBLIN)

DR HAB. EWA KRAWIECKA (UAM, POZNAŃ)

OD LEWEJ: LIC. ANNA NAPLOCHA (UZ), DR HAB. JOANNA SZARLEJ (ATH, BIELSKO-BIAŁA)

OD LEWEJ: DR JOANNA GORZELANA (UZ), DR HAB. ANASTAZJA SEUL (UZ), DR EMANUELA BEDNARCZYK-STEFANIAK (PWT, WROCŁAW)

DR HAB. DOROTA HECK, PROF. UWR

dowej głos zabrały dr hab. Dorota Kulczycka, prof. UZ oraz mgr Elżbieta Gazdecka, które zwróciły uwagę na oddziaływanie postaci Jana Pawła II na mieszkańców Irlandii (również Polaków) oraz wskazały motywowane tym wydarzeniem fragmenty tekstów literackich. Równie ciekawy referat przedstawiła doktorantka UZ, mgr Katarzyna Krysińska. Autorka porównała *Pieśń o Bogu ukrytym* Karola Wojtyły i *Postać w bieli* Czesława Sobkowiaka, zwracając szczególną uwagę na funkcje ciszy i światła jako środków wyrażania sacrum. Dr hab. Dariusz Konrad Sikorski, prof. Uniwersytetu Gdańskiego, wygłosił referat pt. *„Jasność boli głębiej" – szkic o kulturze miłosierdzia według Karola Wojtyły i Józefa Tischnera na wybranych tekstach*. Jako ostatnia w tym dniu obrad głos zabrała dr Emanuela Bednarczyk-Stefaniak z Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu, która mówiła o różnych sposobach prezentacji przeżyć wewnętrznych głównego bohatera na przykładzie dwóch wersji dramatu Brat naszego Boga Karola Wojtyły. Bardzo burzliwa i wielowątkowa dyskusja zakończyła pierwszy dzień konferencji. Oczekiwanie na kolejne wystąpienia umiliła uroczysta kolacja w Palmiarni UZ połączona z pokazem filmowym.

W drugim dniu obrad jako pierwsza wystąpiła dr hab. Jolanta Szarlej z Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, która wprowadziła słuchaczy w biblijne podstawy personalizmu Jana Pawła II, zaskakując przy tym wszystkich umiejętnością odczytywania pisma hebrajskiego. Pierwszą część zamknął referat lek. med. mgr. Pawła Jaranowskiego z Uniwersytetu Przyrodniczego Jana Pawła II w Krakowie, który przebywa na Uniwersytecie Zielonogórskim w ramach Programu MOST. Doktorant zaprezentował słuchaczom myśl Jana Pawła II jako odpowiedź na pytania filozoficzne medycyny. Dyskusja skoncentrowała się w głównej mierze na rozważaniach związanych z etyką lekarską i niegodziwymi celami medycyny. Po przerwie kawowej głos zabrała dr hab. Dorota Hec, prof. Uniwersytetu Wrocławskiego, przedstawiająca Jana Pawła II jako Papieża polonistów. Druga w kolejności przemawiała dr hab. Anastazja Seul (UZ), która mówiła o antropologiczno-kulturowym wymiarze wypowiedzi Jana Pawła II na temat sportu i kultury fizycznej. Kolejny referat, wygłoszony przez mgr Barbarę Klimek z UZ, prezentował biograficzną książkę albumową *Jan Paweł II. Dowody świętości* i miał na celu odpowiedzieć na pytanie: czy gazeta „Fakt" sprostała zadaniu, tworząc tekst kultury o człowieku, który jest czołową postacią sfery sacrum? Towarzysząca wystąpieniu prezentacja multimedialna pobudziła słuchaczy do dyskusji na temat stosowności wydawania publikacji o Janie Pawle II przez gazety plotkarskie. Na zakończenie głos zabrał mgr Rafał Brasse (UZ), opisując język poetyckich obrazów na przykładzie wierszy *Pieśń o Bogu ukrytym* Karola Wojtyły i *Po raz pierwszy modlitwa* Tadeusza Gajcego.

Słowa podsumowujące konferencję wygłosiła dr hab. Dorota Kulczycka, prof. UZ, która podziękowała prelegentom i słuchaczom za udział w przedsięwzięciu oraz bardzo interesujące referaty. Zaznaczyła również chęć stworzenia przez organizatorów cyklicznej konferencji, której tematem głównym byłaby postać Jana Pawła II.

Barbara Klimek
foto. Barbara Klimek

_Migracje wczoraj i dziś – spotkanie z profesor Beatą Halicką

_FOT. Z WYDZIAŁU.

24 listopada 2015 r. w auli Biblioteki Uniwersyteckiej odbyło się spotkanie z profesor Beatą Halicką z Polsko-Niemieckiego Instytutu Badawczego w Collegium Polonicum w Słubicach, która wygłosiła wykład pt. *Przymusowe migracje wczoraj i dziś. Problemy badawcze a wyzwania współczesności*. Kulturoznawczyni jest profesorem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, profesorem gościnnym uniwersytetów w Calgary i Chicago oraz wykładowczynią w Europejskim Uniwersytecie Viadrina we Frankfurcie nad Odrą. Jej zainteresowania badawcze dotyczą m.in. migracji i nacjonalizmów w XX-wiecznej Europie, stosunków polsko-niemieckich, tożsamości na pograniczach oraz polskich i niemieckich polityk oraz kultur pamięci.

Prelegentka odwiedziła Uniwersytet Zielonogórski na zaproszenie Pracowni Badań nad Literaturą Regionalną, działającej przy Zakładzie Teorii Literatury i Krytyki Literackiej Instytutu Filologii Polskiej UZ. Wprowadzenie do wykładu wygłosiła kierowniczka Pracowni, profesor Małgorzata Mikołajczak.

Wykład został poświęcony przede wszystkim problematyce przymusowych migracji Polaków i Niemców, do których doszło na skutek przesunięcia granic państwowych Polski i Niemiec po II wojnie światowej. Profesor Halicka omówiła społeczne, polityczne i kulturowe efekty niemal całkowitej wymiany ludności na terenie Nadodrza, czyli w przygranicznym pasie położonym wzdłuż Odry i Nysy Łużyckiej. Istotne jest, że badaczka nie korzysta ani z polskiej metanarracji, epatującej obrazem heroicznego osadnika-pioniera, ani też z niemieckiego dyskursu wypędzonych. Zamiast tego pokazuje zachodnie polskie pogranicze jako przestrzeń spotkania kultur, ale też antagonizmów, ukazując egzystencjalne doświadczenie migrantów w otoczeniu zmieniającego się krajobrazu kulturowego – dekonstruowanego i konstruowanego niemalże zupełnie na nowo.

_FOT. Z WYDZIAŁU.

Materiałem, którym posłużyła się Halicka w swojej pracy badawczej, były przede wszystkim wspomnienia i pamiętniki osób, które w latach 1945-1948 przebywali w ziemiach przyłączonych do Polski – głównie Niemców, Rosjan i Polaków. Te ostatnie relacje są szczególnie ciekawe ze względu na dobór tekstów – kulturoznawczyni wybrała takie narracje pamiętnikarskie, które ze względów propagandowych nie zostały dopuszczone do druku w PRL. Dzięki jej pracy archiwalnej (prowadzonej m.in. w Instytucie Zachodnim w Poznaniu) możemy zapoznać się z tymi fragmentami przesiedleńczych historii, które przed 1989 rokiem miały być usuwane z oficjalnego dyskursu tzw. Ziem Odzyskanych.

Nadodrze nazywa Halicka „polskim Dzikim Zachodem", odwołując się do popularnej już w połowie lat czterdziestych XX wieku westernowej metafory, używanej w literaturze, publicystyce i pamiętnikarstwie na określenie pogrążonych w powojennym chaosie Ziem Zachodnich. Plaga szabrowników i rabusiów; napady, grabieże i gwałty; brutalne zachowanie żołnierzy Armii Czerwonej; trudne, często przymusowe życie pod jednym dachem z niemieckimi rodzinami; zrujnowane gruzy miast i leżące odłogiem pola, a do tego, co istotne, brak stabilizacji i poczucie tymczasowości na nowych ziemiach – wszystko to sprawiało, że życie w pierwszych latach po przesiedleniu rzeczywiście przypominały Dziki Zachód.

Nie oznacza to jednak, że wszyscy osadnicy dzielili się na tych straumatyzowanych i tych, którzy na nowych terytoriach szukali przede wszystkim łatwego zysku. Halicka dokonała próby typologii ludności napływowej. Obok migrantów, którzy w strachu „siedzieli na walizkach" oraz szabrownikach, korzystających z porzuconego mienia niemieckiego, badaczka wymienia również społeczników, zapalonych pionierów tzw. Ziem Odzyskanych. To oni w niemałym stopniu przyczynili się do „oswojenia" Nadodrza i uczynienia z tego terenu miejsca dogodnego do rozpoczęcia życia na nowo.

W wykładzie poruszono wiele kwestii, które zostały rozwinięte w ciekawej dyskusji, prowadzonej po prelekcji. Jednak niektóre aspekty – z powodu ograniczeń czasowych – musiały niestety zostać jedynie zasygnalizowane. Zainteresowanych warto odesłać do książki Halickiej *Polski Dziki Zachód. Przymusowe migracje i kulturowe oswajanie Nadodrza 1945-1948*, która ukazała się w tym roku nakładem krakowskiego Towarzystwa Wydawców i Autorów prac Naukowych Universitas. Przy okazji należy wspomnieć, że autorka przygotowuje obecnie zbiór pamiętników polskich osadników *Mój dom nad Odrą*, dzięki któremu czytelnik będzie mógł zapoznać się z materiałem źródłowym, na którym opierała się praca nad *Polskim Dzikim Zachodem*… Obie publikacje ukazały się już w wersji niemieckojęzycznej (pod tytułami *Polens Wilder Western* oraz *Mein Haus an der Oder*).

Kamila Gieba

_Konferencji *Wokół idei doradztwa filozoficznego*

„Dzień dobry, czy wie Pani czym jest coaching? Nie? A doradztwo filozoficzne? Czy spotkała się Pani w ogóle z takim terminem?". Spośród 60 osób tylko 20 proc. Zielonogórzan potrafiło udzielić odpowiedzi na te pytania. Tymczasem, jak się okazuje, temat rozwoju osobistego jest jak najbardziej aktualny.

W dniach 26–28 listopada w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Opolskiego odbyła się pierwsza Ogólnopolska Konferencja Naukowa pod tytułem *Wokół idei doradztwa filozoficznego*. Reprezentacja naszej uczelni miała możliwość wzięcia udziału w cyklu wykładów, które były poświęcone tematyce wspierania rozwoju osobistego oraz wybranym problemom filozofii w jej zapoznanym praktycznym wymiarze. Wśród prelegentów znalazła się między innymi dr Barbara Czardybon – *spiritus movens* funkcjonującego od tego roku akademickiego przy Instytucie Filozofii na Uniwersytecie Zielonogórskim kierunku studiów *coaching i doradztwo filozoficzne* (https://www.facebook.com/Coaching-i--Doradztwo-Filozoficzne-UZ-1639508523004182/?fref=ts). Doktor Czardybon wygłosiła pierwszy odczyt drugiego dnia trwania obrad. Swój bezpośredni wkład w przebieg opolskiego wydarzenia miały również studentki pierwszego roku wspominanego kierunku. Piszące te słowa wygłosiły odczyt zatytułowany Coaching – *nowy wymiar edukacji*. Celem referatu było przyjrzenie się perspektywom coachingu jako nowego kierunku studiów, a także – co nas szczególnie interesuje – naszej przyszłej profesji.

FOT. Z WYDZIAŁU.

Uczestnictwo w części wykładowej konferencji w Opolu dawało również możliwość wysłuchania wystąpienia Tomasza Femiaka, który dzień później dodatko-

FOT. Z WYDZIAŁU.

FOT. Z WYDZIAŁU.

wo przeprowadził autorskie warsztaty. Wykład dotyczący „uobecniania siebie" ściśle odnosił się do fenomenu „uświadomionego mówienia". Biorąc udział w ćwiczeniu proponowanym przez właściciela Filozoficznej Akademii Rozwoju Osobistego EGO EIMI, przekonałyśmy się, że „uświadomione mówienie" nie należy do łatwych praktyk. Polega ono na wypowiedzeniu kilku zdań oraz zlokalizowaniu własnej uwagi. Szybko można zauważyć, że w zależności od tego, na czym skupiona jest uwaga, ton głosu ulega zmianie: jeśli uwaga jest zorientowana do wewnątrz, wówczas wypowiedź jest „pełna esencji", bardziej szczera, przepełniona emocjami. Ćwiczenie „uświadomionego mówienia" pozwala uwrażliwić jednostkę na dostrzeżenie w sobie prawdy oraz na spontaniczne za prawdą tą podążanie.

Wiele z tego, co robimy na co dzień, jest przez nas wykonywane w sposób mechaniczny, bez głębszego namysłu, bez sięgnięcia do naszego świata wewnętrznego. Ćwiczenia, w których wzięłyśmy udział, miały na celu – mówiąc po platońsku – „wyzwolenie się z kajdan" oraz wyjście z tak zwanego Zombilandu (autorem tego pojęcia jest prof. Grzegorz Francuz – jeden z organizatorów konferencji). Każdy uczestnik warsztatów prowadzonych przez Femiaka miał możliwość spojrzenia w głąb siebie, przeprowadzenia swoistego dialogu z sobą samym. Trzeci dzień konferencji był więc pełen wyzwań.

Człowiek żyjący w XXI wieku zapomniał – jak się wydaje – jak to jest być sobą, a także jak żyć autentycznie. W trakcie trwania warsztatów mówiliśmy o sobie w trzeciej osobie liczby pojedynczej, co nie było aż tak łatwe, jak się nam wydawało, że będzie. Wymagało to od nas przezwyciężenia pewnych norm oraz założeń, które sami formułujemy. Był to jednak ważny krok ku lepszemu zrozumieniu siebie, a co za tym idzie – również drugiego człowieka. Taka mowa – mowa dziecka – jest mową esencjonalną, a jako taka jest pozbawiona fałszu. Uczestnicy warsztatów mieli okazję uświadomić sobie wartość działania wypływającego z esencji ich wewnętrznego świata.

Cykl wykładów zamykało wystąpienie dr Agnieszki Woszczyk, reprezentującej Instytut Filozofii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. To właśnie z jej inicjatywy w 2012 r. uruchomiono pierwsze w naszym kraju studia z zakresu doradztwa filozoficznego i coachingu. Doktor Woszczyk jest więc osobą posiadającą istotny wkład w rozwój coachingu jako dyscypliny akademickiej. Podczas konferencji wystąpiło ponadto wielu badaczy filozofii oraz specjalistów-praktyków z interesującymi referatami, w których zaprezentowali oryginalne podejście do zagadnień związanych z pracą rozwojową w obszarze coachingu oraz doradztwa filozoficznego. Udział w wykładach był dla nas niepowtarzalną szansą na wzbogacenie naszej wiedzy oraz poznanie tych, którzy mają bezpośredni wkład w rozwój wspomnianych dyscyplin w Polsce.

Możemy dodać, że emocjami, z jakimi opuszczałyśmy Opole, były radość i spokój; czułyśmy również wdzięczność za możliwość pracy nad sobą pod okiem specjalistów. Uczestnictwo w konferencji było dla nas wydarzeniem niezwykłym, wręcz przełomowym. Uświadomienie, którego sens wyżej zarysowałyśmy, stanowi pierwszy etap zmiany. A czy coaching nie jest właśnie zmianą złych nawyków na lepsze?

Paulina (Pela) Jarząb
Marta A. Głodek

_Gala konkursu poetycki Zielona Góra wierszem

4 grudnia 2015 r. na Uniwersytecie Zielonogórskim odbyła się uroczysta gala wręczenia nagród laureatom regionalnego konkursu poetyckiego *Zielona Góra wierszem*. Projekt zrealizowało Koło Naukowe Doktorantów Literaturoznawców UZ ze środków przekazanych przez Klub Radnych Zielona Razem. Konkurs skierowany był do uczniów klas IV-VI zielonogórskich szkół podstawowych i miał na celu wzbudzić w uczniach refleksję nad ich miejscem zamieszkania oraz zintegrować społeczność międzyszkolną podczas gali wręczenia nagród. W konkursie udział wzięło 21 dzieci (19 dziewcząt i 2 chłopców) z dwóch zielonogórskich szkół – **SP nr 7** oraz **ZE nr 1**, które do konkursu zgłosiły cztery nauczycielki: Marta Tomczyk i Anna Sepioł (ZE nr 1) oraz Anna Fornalewicz i Magdalena Jamróg (SP nr 7).

Przed ogłoszeniem wyników prowadząca przedstawiła uczniom krótki wiersz, składający się z fragmentów prac nadesłanych na konkurs, który dopełniała prezentacja multimedialna ze zdjęciami miejsc, występujących w wierszach najczęściej: Teatr Lubuski, Filharmonię Zielonogórską, Uniwersytet Zielonogórski, Planetarium Wenus, Centrum Przyrodnicze, Bibliotekę Wojewódzką im. C.K. Norwida, Ogród Botaniczny, Stadion Falubazu, Centrum Rekreacyjno-Sportowe z boiskiem Stelmetu, jak również pijalnię czekolady Heban oraz galerię handlową Focus Mall. Dzieci z radością rozpoznawały w nim wersy swoich utworów.

Przy ocenach wierszy komisja konkursowa (Mirosława Szott, Barbara Klimek, Katarzyna Meller) brała pod uwagę: zgodność pracy z tematem konkursu, poprawność językową, bogactwo językowe, oryginalność oraz ogólną estetykę pracy. Jury postanowiło nagrodzić 6 osób. Miejsca na podium zdominował ZE nr 1. Pierwsze miejsce zajęła **Emilia Kucharska** z klasy 5c za wiersz *Moje miasto*, drugie miejsce zajęła **Iga Inforowicz** z klasy 6b wierszem białym *Moje magiczne miasto*,

_ZDJĘCIE GRUPOWE. FOT. ADAM DEREŃ.

_ORGANIZATORZY. FOT. ADAM DEREŃ.

_EMILIA KUCHARSKA (I MIEJSCE). FOT. ADAM DEREŃ.

a trzecie **Marcel Marcinkiewicz** z klasy 5b pracą pt. *Zielona Góra*. Uczniowie otrzymali książki i gry edukacyjne. Przyznano również trzy wyróżnienia w postaci nagród książkowych, które powędrowały na ręce uczniów z SP nr 7: **Anny Mundry** z klasy 5c (*Mieszkam w Zielonej Górze*), **Gabrieli Dylewskiej** z klasy 4a (*Wiersz o Zielonej Górze*) oraz **Martyny Mazurkiewicz** z klasa 5c (*Moja Zielona Góra*). Autorzy wyróżnionych prac odczytali je zgromadzonym na sali słuchaczom. Wszyscy uczestnicy konkursu otrzymali dyplomy i zakładki do książek. Po pamiątkowych zdjęciach zgromadzeni goście zostali zaproszeni na mniej oficjalną część uroczystości, czyli poczęstunek w Palmiarni UZ, gdzie mogliśmy zaobserwować temperamenty naszych małych poetów.

Przedsięwzięcie należy uznać za jak najbardziej udane, choć ubolewamy nad faktem, że tylko dwie szkoły wyraziły chęć udziału w konkursie. Mamy nadzieję, że uda nam się zorganizować jeszcze dwa etapy regionalnego konkursu poetyckiego - dla uczniów gimnazjów i szkół średnich oraz dla seniorów.

Barbara Klimek

Wszyscy uczestnicy:

SP nr 7
Opiekun: Anna Fornalewicz
1) Gabriela Dylewska
2) Jagoda Uberman
3) Wiktoria Kalińska

Opiekun: Magdalena Jamróg
1) Anna Mundry
2) Iga Dyka
3) Karolina Mikielska
4) Martyna Mazurkiewicz
5) Mateusz Wojciechowski
6) Natalia Chumas

ZE nr 1
Opiekun: Marta Tomczyk
1) Aleksandra Węclewska
2) Dagmara Ziarkowska
3) Emilia Kucharska
4) Marcel Marcinkiewicz
5) Marta Korszun
6) Sandra Szymańska

Opiekun: Anna Sepioł
1) Gabriela Pietrzak
2) Iga Inforowicz
3) Julia Świątek
4) Martyna Turzańska
5) Natalia Huba
6) Sandra Palka

_Konkurs retoryczny dla studentów prawa

Po raz pierwszy na Uniwersytecie Zielonogórskim odbył się konkurs retoryczny dla studentów prawa. 8 grudnia 2015 r. w auli przy al. Wojska Polskiego studenci I roku wygłosili konkursowe mowy.

Do konkursu przystąpiło 11 śmiałków, którzy rozprawiali w obrębie trzech tematów do wyboru

_ Co jest lepsze: trudna prawda czy humanitarne milczenie?
_ Czy pochwała jest pożyteczniejsza niż kara?
_ Najściślejsze stosowanie prawa jest nieprawością czy gwarantem ładu społecznego?

W jury zasiadły - dr hab. Magdalena Hawrysz, prof. UZ, dr Magdalena Jurewicz-Nowak, dr Irmina Kotlarska, dr Iwona Pałucka-Czerniak, dr Dorota Szagun oraz dr Iwona Żuraszek-Ryś. Uczestnicy byli oceniani według kilku kryteriów - zgodność z tematem, poprawność językowa, jakość argumentacji, umiejętność stosowania chwytów retorycznych oraz sposób prezentacji.

Dla studentów I roku prawa był to dobry sprawdzian krasomówczy. Jak powiedziała prof. Magdalena Hawrysz - *Przyświecały nam dwa cele: po pierwsze, stworzyć okazję studentom, żeby mogli zaprezentować szerokiemu gronu swoje talenty i zdobyte na zajęciach umiejętności, po drugie, stworzyć forum, na którym będą mogli zdobyć pierwsze szlify w zakresie wystąpień publicznych. Śmiałkowie oprócz przezwyciężenia stresu musieli się również zmierzyć z ograniczeniem czasowym, ponieważ przygotowane przez nich wystąpienia nie mogły być krótsze niż 7 i nie dłuższe niż 12 minut*.

_FOT. Z WYDZIAŁU

Pierwsze miejsce zdobył **Rafał Graczyk**, drugie **Katarzyna Łuś**, a trzecie **Sebastian Wojtania**. Na laureatów czekały nagrody rzeczowe, natomiast wszyscy uczestnicy otrzymają bardzo dobrą ocenę końcową z przedmiotu retoryka z erystyką. Studenci wzięli jednak udział w konkursie nie tylko ze względu na nagrody - *Chciałem spróbować swoich sił, aby przełamać pierwsze lody odnośnie wystąpień publicznych, co na pewno przyda mi się w przyszłości* - mówi jeden z uczestników.

_FOT. Z WYDZIAŁU

Organizatorem konkursu retorycznego był Zakład Historii i Pragmatyki Języka Polskiego, a patronat sprawował Wydział Prawa i Administracji.

Martyna Pietrzyk

Pani Urszuli Wawrzyn-Stachowicz

wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Taty

składa

dyrekcja oraz pracownicy Instytutu Neofilologii